

LO GERONÉS

PERIÓDICH DE AVISOS Y NOTICIES

PORTA-VEU DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Gerona.	1 pesseta trimestre
Fora.	1'25 id. id.
Estranger.	1'50 id. id.

Un número 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

Rambla Libertat, 31

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que s' remetin a la Redacció, se 'n donará compte en lo Setmanar,

Any VI.

Diuecres 25 de Jener de 1899

Núm. 244.

EL SERVEY MILITAR

Hi han afirmacions y arguments que á copia de repetir pels sabis de carreró y acceptats com un dogma per aquesta gran part del públich, composta de gent que pensa ab el cervell dels altres sens posar compte propi més que 'l mal acert en escullir, acaben per passar com á veritats indiscutibles y rahons que no admeten réplica. Un cas d' aquestos veyém en la manera com se tracta de justificar 'l servey militar. — El ciudadá té obligació de defensar á la pátria ab les armes — diuhen aquets portaveus de la ciencia cursi, consagrats al trevall d' omplenar ab ideas novadas y que no tenen més mérit que 'l d' estar de moda, com els pantalons amples ó estrets, las columnas dels periódichs — per lo tant — segueixen — essent y llegitim obligar als ciudadans de certa edat y condicions á ser soldats — y 'l orácul calla y 'ls Geronés que han escoltat relligiosament la seva argumentació, exclaman ajupint pacíficament las espatllas: — ¡Es clar, es clar, qué voléu ferhi! — Y á tal punt arriba la resignació del poble obcecat per aquestes ideas, en boga avuy encare, que acceptant com á inevitable el mal, demana ja modestament el consol dels tontos; que 'l sufren tothom.

Y, no obstant, el sofisma es de lo més groller que s' ha vist, basantse únicament en la correlativitat, que una per admesa, entre 'l deber de defensar á la pátria ab las armas y la prestació del servey militar, suposant que aquesta no es més que 'l compliment d' aquell. Pero, groller y tot, ha fet tanta fortuna, que avuy, acceptant ja la major part de 'l opinió com á indiscutible que, aixís en temps de pau, com de guerra, es just, legal y necessari obligar á un número més ó menos gros de ciudadans á ser soldats, se busquen tant sols un principi de igualtat en la tributació de l' arca, que troban molts en el servey obligatori per tothom.

Doném per bo que tot ciudadá vingui obligat á la defensa del territori per medi de les armes; lo que no podem admétre es; primer: que aquest deber obligatori més que quan les circumstancies el fan necessari; segon: que per cumplir aquest deber civich no hi hagi altre medi que posarse 'l vestit de *rayadillo* y anar-se á fer l' *uno, dos, tres, cuatro*, á les ordres d' un cap.

La defensa per la forsa armada no l' exigeix la patria més que en circumstancies excepcionals: cert es que en temps de pau precisa forsa armada pera mantenir l' ordre públich, però aquesta es en curt número y d' índole especial y voluntaria, com la Guardia Civil; cert es també, que serà convenient tenir en aquestes circumstancies un núcleu d' exércit, més nombrós, proporcionalment, en oficialitat que en soldats, pera servir de basa el que s' tingui de formar en cas de guerra, però també en aquest cas ens trobém ab el curt número de gent que s' necessita fa innecessaria l' imposició de aquest servey com á forsos per tothom, á més de que fins es convenient que 'ls que formen part d' aquesta petita forsa, sigan voluntaris que fassin de la milicia 'l seu ofici, á fi de que aixís, permanesquent per més temps en l' exércit, reuneixin grans condicions d' esperit militar y disciplina que fassin aptes pera servir d' instructors als que en cas de necessitat tinguin d' incorporarshi.

Peró á més d' aixó ¿es cert que únicament sent obligat se complexi 'l deber de bon ciudadá en quant á la defensa armada del territori? De cap manera; si aixís ho creguessem seria precis confessar que mentres no hi han hagut quintas han sigut mals ciudadans tots els que no han sentat plassa; es dir, la gran majoria, y en cambi hauriam de reconéixer que avuy tothom plé de patriotisme: dos cosas absurdas per complet.

Els fets son el millor testimoni de lo que acabém de dir: tothom sab el comportament heróich de Cata-

lunya en la guerra contra Napoleón; el mohiment armat contra 'ls francesos va ser unánim; totes las classes socials varen ocupar el seu lloch de soldats y prácticament demostraren que no sols volian lluytar, sino que 'n sabían apesar de no haver menjat *ranxo* y ¡cosa admirable y plena d' ensenyansa pels que en nom del patriotisme demanan el servey militar obligatori! aquest mateix poble que tant generosament havia vessat la sanch quan l' hi semblava que 'l deber l' hi exigia, movia *bullangas* y revolucions, poch anys després, pera protestar de l' imposició de la ley de quintas. Si comparan aquella societat d' ahir, ab aquesta d' avuy, podrán dir aquella llatínada que fins la saben els noys d' estudi: ¡Oh tempora, oh mores!

Als que enlluernats per declamacions més brillants que ben fonamentadas, proclaman las excelencias del servey militar obligatori, els hi recomaném y fem present que apartin un xich la pantalla del patriotisme de fra que 'l patrocina, y molt curts de vista han de ser si no hi veuhen amagat á darrera el predominí del militarisme com á element social y polítich. Si després d' aixó volen continuar cantantli 'ls *goigs... con su pan se lo coman*.

J. V. y C.

CATALANISTAS

Catalanistas y no més que catalanistas: aixó hem sigut, aixó som y aixó serém sempre.

Sols hem anat y sols anirém á la reconstitució de Catalunya. Los que éram quatre no més, llegió interminable 'ns hem tornat are. Lo que era idea indecisa, avuy s' ha condensat y ja es programa complet. Aném creixent y enfortintnos. Tenim cada día més confiança en lo pervenir d' aquesta terra que es una, compacta, indivisible, que forma un poble, que es una nació, una rassa.

Lluny som de tots los partits polítichs. Sols som Catalunya que s' desperta, que 'l cor li bal fort, que te fé y esperansa. Ab ells; los polítichs del centralisme, fóram la Espanya que s' ensopeix, que s' ensorra y agonitza, que tot ho ha perdut ab lo naufragi de sos barcos; fins la fé y la esperansa.

No volém pactes ni contractas sino ab nosaltres mateixos. No volém associacions directas ni indirectas ab sagastins, ni ab polaviejistas, ni ab carlins, ni ab republicans, ni ab los d' en Necedal, ni ab los d' en Silvela... Ells ab ells perque s' acabin de perdre: nosaltres ab nosaltres pera salvarnos.

No hem sigut may un partit polítich espanyol, ni podem serho ni avuy ni may de la vida. Ser d' un partit polítich espanyol voldria dir fer de carbó pera alimentar una maquina inútil. Ser d' un partit polítich espanyol voldria dir tenir lo gefe a Madrid y d' ell rebre las inspiracions y las ordres. Las inspiracions las hem rebut sempre de nostre pais y las ordres nos las dona tantsols la nostra conciencia.

Nostre gefe es l' esperit de Catalunya: ell ha sigut lo gefe de nostres grans homes passats; ell ha vingut á nosaltres de generació en generació, desde 'l cor d' un patrici al cor d' un altre patrici; ell nos sosté y encoratja y regula nostres actes y marca nostra conducta. Als gefes dels partits polítichs de Madrid no 'ls sosté l' esperit d' un poble, sino las conveniencias mútuas, las eleccions tramposas, las Cortes mentideras, la osadia dels uns y la cobardia dels altres, la impunitat dels crims y la distribució de las contribucions entre 'ls defensors y comparses de la causa.

Al nostre gefe polítich no hi ha res que 'l fassi girar, ni doblegarse, ni res que l' acabi. Als gefes dels partits polítichs de Madrid los llenca de boca terrosa la bala d' un Angiolillo, 'ls posa en perill de mort una ratxa del Guadarrama com á en Sagasta, ó 'ls entrega de peus y mans lligats á un Silvela com á en Polavieja.

Nosaltres sabém de cert about aném, y allá about aném hi volém arribar ab tota Catalunya. No hi fa res que 'l ca-

mi sigui llarch; molt més llarch ha sigut, y part d' ell ja l' hem deixat enrera. No hi fa res que no hi arribém á la fi nosaltres mateixos. No som impacients: la impaciencia ha perdut las més nobles causas: mentres avansém ab passos segurs ja 'n tenim prou. No 'ns aturarém, y nostres fills ja hi arribarán. que per aixó no som un partit, sino tota una rassa. Qui comprega las nostras ideas y 'ls nostres propósitos, que vinga ab nosaltres; á qui no las comprega ó, essent interessat ó pobre de miras, nos vulga apartar de la via dreta, li dirém que s' fassi á un costat y que 'ns deixi 'l pas lliure. Si no s' aparta li passarem per sobre.

Ab nosaltres vindrá (ja va venint) tot lo que es noblesa y abnegació, tot lo que no s' abat ni s' arrossega, tot lo que s' indigna davant de la degradació pública, tot lo que no ha volgut envilirse davant del absolutisme criminós dels cacichs, tot lo que ha plorat ab llágrimas d' ira davant las hecatombes salvatjes de Cuba y Filipinas, davant dels llactrocinis espantosos y tradicionals dels governants de las humillacions d' Espanya dessota de las arrogancias extranjeras.

Som los defensors d' un poble oprimat, vilipendiat, empenyut de baixesa en baixesa, perseguit y atropellat en sos sentiments més íntims, en sa llengua, en sas costums, en sas lleys, en tot lo que li es vida de nacionalitat y de soberanía. Som los mateixos de Felip IV y de Felip V, que no 'ls acabaren ni ab los calabossos, ni ab las confiscacions, ni ab los desterros, ni ab los escuartaments, ni ab las degollas. Som los que 'ls pobres d' esperit no diuhen exagerats, som los que 'ls vividors de la política 'n diuhen somniadors, som los que 'ls egoistas ne diuhen los de las ideas perillosas, som los bojos y criminals d' en Martos, sino que nosaltres vivim y fem camí, y ell que ho va dir ja es cendra.

Si, bojos y criminals y somniadors y exagerats... y, essent com som, no s' ha pogut acabar ab nosaltres. Y allá ahont hi ha hagut forsa pera fer caure dos tronos, lo d' Isabel II y 'l de don Amadeu, y allá ahont hi ha hagut poder pera fundar y desgabellar una República, y aixecar un altre trono, y promoure guerras civils, y comprarlas, y sostenir guerras extranjeras en que 'ls diners que han costat formarian montanyas y la sanch grans onadas, no sols s' ha tingut de reconéixer que no s' disposava de prou fusells y de prou diners per acabar ab lo catalanisme, sino que s' ha hagut de convenir que la idea nostra era la idea mestra, la idea més arrelada en tots los pobles del mon, y á ella s' acut avuy sentintse per tot lo buyt y la més espantosa de las soletats pera apuntalar la Espanya.

Mes Catalunya ja ha après de coneixer als seus enemichs y sab la posició en que s' troba y lo que val ella y lo que val avuy Espanya. Y per aixó, perque ella es la forta y l' altra es la débil, no s' deixarà atraure més per las sirenas de la política madrilenya, que are que ab res contan, nos brindan pera salvarse ab retalls raquitichs del nostre mateix programa, ab migradas brancas que esqueixan del arbre de la patria catalana. Y pera que 'ls salvém, nos las ofereixen, si us plau per forsa, á nosaltres mateixos.

Fan los Polaviejias y 'ls Silvelas com aquell portugués qu' era dintre del pou, y 'ns prometen á nosaltres, que som á dalt, que si 'ls trayém nos perdonarán la vida.

Moltas de gracias.

ANGEL GUIMERA.

(De La Renaizensa.)

A N' EN SILVELA

A título de información copia El Tiempo l' article del senyor Baró.

Aixó no tindria cap valor si El Tiempo no fos lo diari d' en Silvela y en Silvela no fos lo capitost d' un partit que més ó menos vagament ha volgut presentarse ab propósitos de donar satisfacció á las aspiracions de Catalunya á veure reconeguda sa personalitat.

Convé aquí parlar clar y afirmar rotament una cosa.

La qüestió catalana no es de bona ó mala admi-

Societat la setmana passada, pera nombrarli successor y procedir a la renovació d'algún altre càrrech de la Junta. No hi tenim res que dir, ab tal que d'aquí endavant la Econòmica de Gerona sia una realitat y fassi alguna cosa de profit, perque feya ja molt de temps que la seva existència era un problema y no donava més mostres de vida que l'ofertar un premi en lo Certamen literari y pendre part com si efectivament representés una corporació plena de salut y robustesa en la elecció de Senador del Regne que correspón nombrar a les Econòmiques de la circumscripció, segons la lley electoral vigent. En una paraula, la Econòmica geronina no existia més que de nom y estém segurs que si no hagués sigut per la aludida facultat polflica, que podfa interessar ab ab algú, ja feria anys que aixís com no existia de fet tampoch hauria existit de nom, y ningú se n'hauria recordat més. Los fets s'encarregarán de demostrar si 'ls que han mostrat empenyo en ressucitarla ho han fet per ganes de treballar, ó no han portat altre mira que usarne com a instrument polítich quan los hi convinga.

Si per acas fos aixó darrer, los hi recomaném molt de cuydado, perque en aquestos temps que tant se parla de regeneració, la omnipotencia del caciquisme ha arribat fins a fer intervenir los Governadors en les qüestions internes de les societats econòmiques y si no vegin lo que ha fet En Planas y Casals ab la de Barcelona, que no 's volfa avenir a sufrir son jou, y «quan vegis la barba de ton vehí cremar...» elzètera, y ja saben també que 'l caciquisme d'aquí no 's distingeix per escrupulós y en assumptos de barra sería capás de deixar molt endarrera al més autèntich Pantorrilles. Molt de cuydado, donchs, sian bon minyons, procurin servir sempre als qui manan ó poden manar no contrapun tantí may, y del pahís, dels verdaders interessos generals, continuhin justificant sou títol, encaparrantshi.... com ho han fet fins ara.

— Han sigut nombrats Delegat y Sub-delegat de aquest districte notarial, los notaris de aquesta ciutat don Emili Sagner y Olivet y don Bonaventura Roqueta, respectivament. — Ha contret matrimoni a Banyolas lo hisendat y ferm catalanista, don Joaquím Coromina y Gispert, ab la senyoreta donya Manela Hostench y Coromina. Desitjem als nuvis una llerga lluna de mel.

— *Datos per la historia de la administració espanyola a les colonies.* — Madrid 22, a les 11 '35 nit. — Ha sigut retirada al Banch Espanyol de la Habana la recaudació de contribucions de la isla, per haverse descobert algunes operacions ilegals efectuades pels empleats.

En la Assamblea reunida a Puerto-Rico per lo general americá Henry, a fi de parlar del govern de la isla, lo senyor Rossy defensá la sinceritat electoral, condemnant les eleccions que 'ls espanyols varen fer el mes de mars últim, font de perturbacions del pahís, y demaná la supressió del Consell de Secretaris com a procedent d'aquestes eleccions deshonoroses.

— Traduhim de nostre colega 'l *Diario de Gerona*: «De una grata noticia, que será llegida segurament ab gust per quants s'interessin per la prosperitat de la provincia, tenim de donar avuy compte.

Nostre estimat amic lo metje D. Modest Furest, propietari de las acreditadas ayguas del *Vichy Catalá*, seguint las indicacions de sabís químichs que coneixen perfectament las qualitats d'aquellas, ha donat, després de varis estudis ab lo procediment d'extráure per un medi en extrém senzill l'ácit carbónich que en quantitat tant extraordinaria com inagotable se desprén d'aquells manantials.

Segons lo projecte del Sr. Furest, podrá extráure de los mateixos ácit carbónich suficient pel consúm de totes las necessitats industrials de Catalunya y probablement no s'arribará a fi d'any sense que la extracció sigui posada en practica y constituheixi una industria que dongui treball a no pocas familias y contribuheixi a la prosperitat de Caldas de Malavella que tant deu ja al Sr. Furest.»

— Are 'ns espliquém 'el perque hi ha qui té tant d'empenyo en esser Concejal. N'hi ha un aquesta ciutat que per lo seu negoci particular fá a costas de la ciutat servir de mossos als individuos de las brigadas municipals. Aixís los dias de mercat té a sa disposició tot lo dia un, dos ó tres individuos segons la feyna, als quins l'Ajuntament paga perque escombrin, treballin a la Devesa ó fassin la feyna que tenen encomanada.

Sr. Alcalde, no sabem si té V. noticia d'aquest abús, mes per si no 'n tingués ho fem públich esperant que pel seu bon nom y el bon nom del municipi posará a ratlla a aquest senyor Concejal.

Per avuy no dirém res més; pero si es precis publicarem lo nom y apellido d'aquest aprofitat senyor y darém compte d'altres cosetas sobre las que recullim ja datos.

— *Diu La Rendizensa*:

«*Bons consells* se titula un interessant opúscol are de poch publicat pel Iltre. Sr. Vicari General y Arxipreste de Girona, Dr. D. Ramón Font, esmeradament imprés en la Estampa d'en Tomás Carreras de dita ciutat. Es una obreta que voldriam figurés en tots los escos de nostra terra, donchs que 'ls «bons consells» que 'l Dr. Font ha reunit forman un aplech de «veritables refrans de nostra bevolguda llengua, dels quals uns portan la firma de Deu, altres la rúbrica de grans mestres y altres lo sagell de centenars de generacions», ab lo qual queda feta la mellor recomanació de tan laudable llibre. Com tota obra bona, 's presenta en formas senzillas. Sos pensaments y máximas son sabias lliçons que deuriam saber de cor tots, y no oblidarlas may, tenint en compte que l'esperit genuinament catalá 's formá ab aquellas sanas doctrinas, fillas de la moral més pura y del sentit práctic de las cosas de la vida.»

VARIETATS

Pedres grabades emporitanes

La Ilustración artística, en son nombre corresponent al dotze de Deembre de l'any que acaba de finir, publica ab aquest títol lo folograbat de dos interessants pedres grabades, acompanyanlo de les següents ratlles quina traducció creyém será del gust de nostres llegidors:

«En excavacions darrerament fetes en les ruínes de la antiga Empúries, en la provincia de Gerona, s'han recullit dos pedres cornalines grabades en buyt, de grans dimensions y de notable bellesa artística. Innombrables son les pedres que 's coneixen procedents d'aquella acrópolis, pero 'ls exemplars que publicuem superan a totes les conegudes per sa grandor y per sa bellesa. Han sigut comprades per don Francisco Vinyes, metje de Gerona, aficionat a la arqueologia, qui 'ns ha tramés una reproducció de les mateixes, ab la hipotética interpretació que 'ls hi dona y que transcribim.

La primera (que mida 31 X 28 milimetres), tallada en jaspi d'Egipte, representa 'l desenrotllo d'una escena interessant, en la quina figuran tres dones pagant tribut d'adoració a *Hermes* fállich, una d'elles nua de mitg cos y un xich inclinada mostra la actitud de ferli una ofrena (fruytes?); les altres dos companyes tocan instruments musicals, la una un *timpanon*, l'altre la flauta de dos canyes. Lo conjunt está cobert per dos arbres units en la copa per un llas a estil de tenda. Per desgracia, li falta un petit fragment, pero aquesta tara no afecta al dibuix.

La segona (que mida 34 X 28 milimetres), tallada en cornelina clapejada de topos blanchs y grabada fonament en buyt, representa lo jove *Ganimedes*, coper dels deus, sentat en un pujol sota d'una olivera, festejant una áliga que pot esser personificació de *Júpiter*, dantli veure ab un vas que soste ab la mà esquerra.

Lo propósit del actual possehidor de tant valioses pesses, es lo de que passin a enriquir ab preferencia algún museu ó collecció particular del nostre pahís, y no a mans de coleccionistes extrangers, propósit digne de llohansa.»

SECCIÓ LITERARIA

LO REY... DE LA CREACIÓ

Ja saben vostés que crear vol dir traure una cosa que may ha existit, es a dir ferla existir... Lluny de mi de espigolar pels camps de la Filosofia ó Teodicea; no: jo no més vaig a donar la definició qu' en Nazari m'ha declarat definitntse a n'ell mateix: lo rey de la creació... Pero aquí han de pendre la paraula crear per estimar, pero estimar en lo sentit general, lato, y tindrán perfectament comprés lo que vol dir en Nazari al anomenarse lo rey de la creació: ell crea, es a dir estima, desde la princesa altiva a la que pesca en ruin barca: ja 's pot dir Sara, Sinforosa, Margarida, Ernestina, a n'ell tot l'hi es igual. Precisament l'altre dia m'el vaig trovar y va venir ab mi desseguida, y senyalantme a dos hermosas noyas que passavan 'm va dir la definició olimpica que 's dona a n'ell mateix: confesso que vaig quedar confós .. si, perque al principi no ho entenía pero després hi vaig caure. Donchs si, en Nazari es irresisitible, y a la que passa pel carrer, a la que mira al balcó, a la que porta camisas, a la que va d'entregar ab la capsa de sombreros de senyora, a la que va pel mercat los dematins y a la que tivada y seria passa al costat de la mamá, ell a totes fletxa: jo crech que Venus quan va deixar d'existir, va encarregar a son fill l'Amor qu'es tanqués al cor d'en Nazari, y ell, l'angelet bufó, ha cumplert tant bé lo que se l'hi va ordenar, que sempre fa anar a n'en Nazari en continuu mohiment; pel passeig, per l'iglesia, pel teatre sempre está en continuas operacions y de vegadas lo veuréu que 's passeja ab los amichs y fuig com una fletxa... es que l'hi ve 'l sintoma, y está a l'aguayt d'una noya que va a passar y que de repente 's veu enlluernada... No, jo no he vist ningú més tremendo qu'en Nazari: pero ara s'ha adonat que lo seu fort era la carta epistolar amorosa: ell no consulta aquestos formularis que venen per las botigas, no, ell los crea: y quinas cartas valgam Deu! Son tant irresistibles com la seva persona... Y n'escriu verdaderament una pluja cada dia... Si tu... estimat lector, estás en relacions, guardat bé, es un consell que 't dono, de senyalar la teva estimada a n'en Nazari, perque treballará, manibrará, te la pendrá... y tu plorarás llágrimas amargas: no, que no 't passi pel cap aquesta teva idea... Y tu pacientissima lectora qu'ab paciència y resignació passas los ulls per aquestas ratllas, apartat també, evita las sagetas qu' en Nazari 't puga tirar... mira que son verinosas, d'aquell veri dolcíssim que encisa y no destrubeix, mira que caurás a la xarxa... Precisament a una hermosa donzelleta volia ell enlluernar ab la forma literaria epistolar... adjectius incomparables, dignes del seu talent, varen ser escrits ab má febroseca, filla d'una imaginació viva, ab tots los esplendors que l'angelet bufó proporciona, y no obstant... no obstant, la tendre donzelleta

no 's va deixar caure al filat. Será que es falta incomensurable d'en Nazari ó bé inexperiencia encare de la tendre donzella? No ho sé, pero bé tinc de manifestar que casi m'atreveixo a felicitarla de tot cor... mentres que celebraré moltíssim qu' en Nazari no desisteixi may d'aytals empresas, no deixant lo gloriós títol que s'ha otorgat de ser may rey de la creació.

F. B. A.

Gerona y Deembre de 1898.

Joventut... amor.

La fragancia qu' he sentit tot olorantla... (la rosa que 'm donares al matí mitx desclosa); no l' he sentit en cap fló ni may las flors l' han tinguda: flayre tan gran, del teu cor fou rebuda.

HIPERBÓLICA

Com papelló que 'n calger fragantíssim de la primera rosa morís foll tot besant, m'apa qu' en un sol bes, oh ma estimada, si un jorn en los teus llavis puch posar ab los meus de mon cor l' expressió entera... mon respir en ta boca fuirá, defallit lo meu cor, ubriach de ditxa, l' últim batech ab son esclat donant.

¡Si tant gran fos tal volta ma ventura, sentir un glop de cel al espirar!... Y tú en los llavis acullint ma vida fins a morí 'm deurias estimar!...

De sopte despertantme, tenia la má al cor; la má fort apretada, sentint un viu dolor, los ulls prenyats de llágrimas a punt de rompre 'l plor... ¡Somniava qu' era morta la vida de mon cor!...

Clavada dins, vegenlla ta mirada, tot lo dia he passat; ¡quin pes tant dols que al cor m'ubriacava d'amor y benestar!...

ARTHUR GIRBAL BALANDRU.

SECCIÓ COMERCIAL

Mercat de Gerona del die 21 de Janer

Especies	Mesures	Pesetes
Blat	QUARTERA DE 80 LITRES	20'00
Mestall	"	18'00
Ordi	"	10'00
Ségol	"	24'00
Civada	"	9'00
Besses	"	17'00
Mill	"	15'00
Panís	"	14'00
Blat de moro	"	13'00
Llobins	"	10'00
Fabes	"	14'00
Fabó	"	15'00
Fassols	"	30'00
Monjetes	"	26'00
Ous	Dotzena	1'00

SECCIÓ RELIGIOSA

Santoral

- Dimecres 25. — La Conversió de St. Pau: Sta. Elvira.
- Dijous 26. — Santa Paula y St. Policarp.
- Divendres 27. — St. Joan Crisóstomo y St. Mer.
- Dissapte 28. — St. Juliá y St. Cirilo.
- Diurnenge 29. — St. Francisco de Sales, St. Valeri.
- Dilluns 30. — Sta. Martina y Sta. Marcela.
- Dimars 31. — St. Pere Nolasch.
- Dimecres 1. — Sts. Ignaci y Cecili.
- Dijous 2. — La Purificació de la Mare de Deu. St. Corneli.
- Divendres 3. — St. Blay y St. Teodor.
- Dissapte 4. — St. Andreu Corsino y St. Rembert.
- Diurnenge 5. — Sta. Agueda. Los Sts. mártirs del Japó.

Quaranta Hores.

Del 25 al 29 en la iglesia del Hospici; del 29 al 4 en la de las Bernardes.

Guía del viatger en la Comarca

Amer — Estació fèrrea. Ferrocarril de Gerona a Olot y carretera de Sta. Coloma a Olot y de Gerona a Anglès a 18 km. de Gerona.

Anglès — 14 km. de Gerona. (Vegis lo dit referent a Amer).

Arbucias — 36 km. de Gerona. Carretera de Hostalrich a Sant Hilari Sacalm.

Armentera — 27 km. de Gerona. Prop la carretera de La Bisbal a Figueras.

Bagur — 44 km. de Gerona. Carretera de Gerona a Palamós per La Bisbal y Tramvia de Flassá a Palamós. Camí vehinal desde Palafrugell. Població marítima.

Banyolas — 14 km. de Gerona. Carretera de Gerona a Olot. Ayguas sulfurosas.

Besalú — 41 km. Carreteras de Gerona a Olot y de Figueras a l'última població.

Blanes — 32 km. Estació en lo ferrocarril de T. B. y F. Banys de mar.

Cadaquers — A 34 km. Camí vehinal desde Rosas. Banys de mar.

Caldas de alavella — 16 km. Estació en lo ferrocarril de T. a B. y F. Carretera desde Llagostera. Ayguas termals. Establiment del Srs. Prats y fill. — *Vichy Catalá*. — Cotxes de abdos establiments a tots los trens.

Calonge — 27 km. Carretera de Sant Feliu de Guixols a Palamós.

Camprodón — 59 km. Per Vich y per Olot passant per Sant Joan de las Abadessas.

Cassá de la Selva — 12 km. Estació en lo ferrocarril de Gerona a Sant Feliu de Guixols y carretera de idem.

Castell d'Aro — 25 km. (Id. anterior).

Castelló d'Ampurias — 41 km. Carretera de Figueras a Rosas.

Figueras — 32 km. Estació ferrocarril de T. a B. y F. Carretera de Barcelona a la Frontera y limit de la carretera de Olot, La Bisbal y Rosas.

Gerona — Capital de Provincia. — Audiencia. — Juljat de 1.ª instancia. — Sucursal del Banch d' Espanya. — Institut de 2.ª ensenyansa. — Museo provincial. Estacions dels ferrocarrils de T. B. y F., de Amer y de Sant Feliu de Guixols.

Fonda Peninsular (Antiga de St. Antoni). — Carrer Nou.

Café Norat. — Rambla de la Llibertad.

Encesa y C., en comandita. — Farinera. — Carretera de Barcelona.

E. Barangé y fills. — Fábrica de sabó a Gerona, Granollers y Barcelona.

Pérez, Sauri y Noguer. — Fabrica de ciments y cals hidráulica. — Industria 2.

Fills de Esteve Garriga. — Magatzems de vins y arros. — Carretera de Sta. Eugenia y Plassa del Marqués de Camps.

P. Lliurella y C. — Mechero GOLDEN. — Industria nacional. — Fabricació de manguitos pera incandescencia per gas. — Plassa del Oli, 6.

J. O. Carbó. — Camisería y confecció de roba blanca per senyora. — Plateria 30. — (Quatre cantons).

Sabiet y C. — «La Gerundense». — Fabrica de paper continuo.

Hostalrich — 30 km. Estació ferrocarril de T. a B. y F. y carretera fins a Sant Hilari.

La Bisbal — 27 km. Estació Tramvia Flassá a Palamós. Carreteras de Gerona, Figueras y Palamós.

La Escala — 32 km. Carretera de La Bisbal a Gerona y de la estació de Sant Jordi per Verges. Banys de mar. Ruhinas de Ampurias.

La Junquera — 47 km. Limit en la carretera de Barcelona a Fransa. Banys de la Mercé. (Ayguas sulfurosas).

Les Sella — 16 km. Estació ferrocarril de Gerona a Olot, carreteras de Sta. Coloma y de Gerona a Olot.

Llagostera — 24 km. Estació ferrocarril Sant Feliu de Guixols. Carreteras a id. y a Caldas de Malavella.

Llansá — 41 km. Estació ferrocarril de T. a B. y F. Banys de mar.

Lloret de Mar — 32 km. Carretera a la estació de Blanes, y carretera fins a Tossa.

Massanet de Cabrenys — 54 km. Carretera desde Figueras.

Olot — 48 km. Carreteras a Gerona, Figueras, Sant Joan las Abadessas y Sta. Coloma de Farnés.

Palafrugell — 41 km. Estació Tramvia Flassá a Palamós y carretera de Gerona a Palamós.

Palamós — 44 km. Estació del Tramvia de Flassá, límit de las carreteras de Sant Feliu y de Gerona.

Rosas — 44 km. Carretera de Figueras. Banys de mar.

Sant Feliu de Guixols — 36 km. Ferrocarril fins a Gerona; carreteras a Gerona y a Palamós. Establiment de banys de pila y oleatge.

Sant Hilari Sacalm — 38 km. Carretera a la estació de Hostalrich y a Vich. Ayguas acidulo carbonicas.

Sant Pere Pescador — 27 km. Carretera que surt de la estació de Sant Jordi.

Sta. Coloma de Farnés — 20 km. Carretera desde la estació de Sils (T. a B. y F.) y carreteras a Gerona, Olot y Barcelona. Ayguas termals.

Torroella de Montgrí — 32 km. Carretera desde la estació de Verges y desde Gerona. Banys de mar al Estartit.

Tossa — 41 km. Carretera desde Lloret de Mar.

Vidreres — 34 km. Carretera desde la estació de Sils y carretera desde Llagostera.

Viladrau — 50 km. Camí de ferradura desde Sant Hilari y carreteras desde Vich y estació de Banyá. Hotel Cambrinus; Centre de excursions al Montseny.

Banch Vitalici de Espanya

LA PREVISION

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companyas de segurs sobre la vida reunidas
Carrer Ample 64, BARCELONA

CAPITAL SOCIAL 15 000.000 DE PESETAS.

Reservas en 31 Desembre de 1896 9.235,908'05 pts.
Capitals assegurats desde la fundació de las C.as fins al 31 Dbre 1897. 203.-80,352'95 »
Pagat per sinistres, pólissas vensudas y altres comptes fins igual data. 13.382,881'61 »

Delegat general en la Prociucia

Joseph Coderch y Bacó

Agents en la Capital

Toribi Coreminas — Narcis Roodas

DENTÍFRIC ROCA

AL SALOL

El més higiènic y poderós antiséptic per evitar las caries y demás enfermetats de la boca.

Vi de Nou de Kola del Dr. Roca. — Tónico neurasténic, regulador del cor, excitant del sistema muscular y aliment d' ahorro.

Vi Iodo Tánic del Dr. Roca.

Vi Iodo Tánic Fosfatat del Dr. Roca. — De millors resultats que l' oli de fetje de bacallá, y de gran utilitat per combatre l' escrofulisme, afeccions del pit y reumatisme.

Tots los vins son a basse de Jerez y Malaga legitims

De venda a casa l' autor

LABORATORI Y FARMACIA DEL DR. ROCA

(antiga del Dr. Ameller)

Cort-Real, 4.—Girona

LO GERUNDIÉS

PERIÒDICH PORTA-VEU

DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

Redacció y Administració: Rambla de la Llibertat 31

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona.	1 pesseta trimestre	Estranger.	1'50 pesseta trimestre
Fora.	1'25 id.	Un número sol.	0'10 id.

CORREUS

Entradas

Madrid.	9'30 mati.
Barcelona.	9'30 m. y 5'45 t.
Fransa.	7'30 m. y 3'20 tarde
Puigcerdá y Ripoll.	5'30 m.
Olot y sa línea.	5'30
S. Feliu de Guixols.	6'21 m. y 2'11 tarde
Amer y sa línea.	6'30 m.
S. Aniol y sa línea.	7'00 m.
Estanyol y sa línea.	7'00 m.

Sortidas

Madrid.	2'30 tarde.
Barcelona.	6'30 m. y 2'30 tarde.
Fransa.	8'30 m. y 5 tarde.
Puigcerdá y Ripoll.	11'00 m.
Olot.	11'00 m.
S. Feliu de Guixols.	9'06 m. y 5'35 tarde
Amer.	10'00 m.
Sant Aniol.	10'00 m.
Estanyol.	10'00 m.